

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

MAREC 1972

Srdečne zdravím všetkých čitateľov SLOVOM zo ZACHARIÁŠA 8:9:

„TAKTO HOVORÍ PÁN ZÁSTUPOV: NECH SA POSILNIA VAŠE RUKY, VY, KTORÍ POČUJETE V TÝCHTO DŇOCH TIETO SLOVÁ Z ÚST PROROKOV...“

V dobe návratu izraelského národa z babylonského zajatia mal medzi nimi Pán Svojich služobníkov a prorokov. Vracajúcim sa zvestovali pre tú dobu určené zaslúbenia. V tom spočíva prorocký pokyn pre našu dobu, pretože aj my sami sme vyšli z babylonského zajatia organizácií a smieme sa radovať z nádhernej slobody detí Božích. Už nepanuje jeden nad druhým, teraz panuje Boh, ten Pán nad nami všetkými. Zvestovaním Božích zaslúbení prorockého Slova si pravé deti Božie dodali novú odvahu.

O Ježišovi, našom Pánovi je napísané:

„A ŽASLI NAD JEHO UČENÍM, LEBO ICH UČIL AKO TAKÝ, KTORÝ MÁ PRÁVO A MOC, A NIE AKO ZÁKONNÍCI (znalci Písma).“ (EV. MARKA 1:22)

Učil s plnou Božou mocou. Rovnaká Božia plná moc je v učení apoštolov a prorokov. V Skutkoch apoštolov 13 vidíme, že u Pavla bola moc Božia zjavená plnou mocou Ducha. V 12. verši stojí:

„VTEDY, KEĎ VIDEL PROKONZUL, ČO SA STALO, UVERIL A ŽASOL NAD UČENÍM PÁNOVÝM.“

Žijeme v dobe, keď je kladený nielen základný kameň – základy domu Božieho – ako to píše Pavol v 1. Korintským 3 od verša 10, ale je taktiež kladený aj záverečný kameň. Už tu je zjavné, čo sme postavili na tomto základe, ktorý bol položený v prakresťanstve. Kto by chcel, aby jeho dielo raz odolávalo v skúške ohňom, ten nech si dá poradiť a stavia podľa drahocenného Slova Božieho, ktoré je vpravde vytríbené. Kto sa tu vystaví skúške Ducha Svätého, a v skúške obstojí, toho viera je považovaná za znamenitejšiu než zlato, skúšané ohňom.

Do tejto súvislosti patrí aj podivuhodné SLOVO zo ZACHARIÁŠA 4:7:

„A VYNESIE VON JEHO NÁHLAVNÝ KAMEŇ SO ZVUČNÝM POKRIKOVANÍM: MILOŠŤ, MILOŠŤ MU!“ (NEM. PREKLAD „S JASOTOM POSTAVÍ ZÁVEREČNÝ KAMEŇ NA MIESTO.“)

Pán Ježiš Kristus je tento základ. On je ten uhoľný, základný kameň a aj záverečný kameň. On je Prvý aj Posledný, Alfa i Omega. Musí byť, ako záverečný kameň, dosadený na správne miesto v dome Božom, ktorým je Pánova Cirkev. V 1. Timoteovi 3:15 Pavol píše:

„...V DOME BOŽOM, KTORÝM JE CIRKEV ŽIVÉHO BOHA, STĽP TO A PEVNÁ POSTAŤ PRAVDY.“

Práve tak aj Peter uvádza, že sme ako živé kamene budovaní v duchovný dom, v ktorom je Ježiš Kristus uhoľným aj záverečným kameňom. Mimo Neho nieto Spasenia. Plní očakávanie na Neho smieme zvolať:

„POŽEHNANÝ, KTORÝ PRICHÁDZA V MENE PÁNOVOM!“

On je Počiatkom aj Dokonávateľom našej viery.

Pod mocným pôsobením Ducha Svätého bol na počiatku novozákonej Cirkvi položený Ježiš Kristus ako uhoľný kameň. Znalci Písma (zákonníci a farizejovia) boli v onej dobe staviteľmi, ktorí Ho zavrhlí, pre apoštolov bol však vyvolený a drahocenný, pretože rozumeli prorockému Slovu pre tú dobu a videli naplnenie zaslúbení. Nadobudli odvahu a silu skrze potvrdenie zjaveného Slova. Aj v tejto dobe znalci Písma záverečný kameň zavrhlí. Sú podobní staviteľom, ktorí budujú svoj vlastný dom, a nenechajú sa vsadiť ako živé kamene do domu Božieho.

Pravé deti Božie však zaslúbenia pre túto dobu počuli a prijali. Oni vidia Ježiša Krista, vyvýšeného Pána, Hlavu Cirkvi, ako záverečný kameň.

Zvolanie Božie

Chcel by som zdôrazniť, že Slovo Božie má pre všetkých, ktorí mu veria a prijímajú ho, večnú platnosť. Nezabudnite na to! Vám všetkým platí rovnaké zvolanie:

„ NECH SA POSILNIA VAŠE RUKY, VY, KTORÍ POČUJETE V TÝCHTO DŇOCH TIETO SLOVÁ Z ÚST PROROKOV...“ (“MAJTE ODVAHU VY, KTORÍ V TÝCHTO DŇOCH POČUJETE TIETO ZASLÚBENIA Z ÚST PROROKOV...” podľa nem.prekladu)

Boh na zvestovanie Svojich zaslúbení nepoužil učeních Písma, ale Svojich služobníkov, apoštolov a prorokov, ktorí zvestovali Slovo Božského zjavenia pod vedením a inšpiráciou Ducha Svätého. Všetci, ktorí mu uverili a prijímajú ho, nadobúdajú novú odvahu. Sú silní a pevne rozhodnutí nasledovať Pána, bez toho, aby sa nechali niekým zdržovať, pretože sa im Slovo Božie stalo živým zjavením a je ukotvené v ich srdciach.

Boh, ten Pán hovoril k Jozuemu takmer tie isté Slová: „BUĎ ZMUŽILÝ A SILNÝ...“ Jozue počul zaslúbenie pre jeho dobu z úst proroka Mojžiša. Pán ho ešte raz posilnil Slovami: „BUĎ SILNÝ A PEVNÝ! NETRAS SA ANI SA NESTRACHUJ!? LEBO S TEBOU JE PÁN, TVOJ BÔH, VO VŠETKOM A VŠADE, KAMKOLIEK PÔJDEŠ.“ To je nádherná útecha pre každé dieťa Božie, pretože aj my sme počuli zaslúbenia pre túto dobu a ten istý Pán na nás volá: „BUĎTE ZMUŽILÍ A SILNÍ“ Vieme, že toto Slovo patrí dnes nám. Nemusíme sa báť ani byť slabí na mysli, pretože ten istý Pán, ktorý nám dal Svoje zaslúbenia, je s nami vo všetkom, čo podľa Jeho Slova činíme. Pred nami leží zaslúbená zem. S Bohom cieľ dosiahneme. Chválené buď Jeho nádherné meno, ktoré je nad všetky mená!

Čo sa stane v roku 1977 ?

Znova a znova sa jedná o otázku, aká spásny význam má rok 1977. Musím priznať, že iné otázky by mi boli príjemnejšie, pretože dnes sa nejedná o určenie nejakého roku, v ktorom by sa niečo malo stať, ale o prípravu na návrat Ježiša Krista. Ježiš vtedy učeníkom povedal: „NIE JE VAŠOU VECOU ZVEDIEŤ ČASY ALEBO JEDNOTLIVÉ DOBY, KTORÉ SI OTEC ULOŽIL VO SVOJEJ VLASTNEJ MOCI, ALE PRIJMETE MOC SVÄTÉHO DUCHA, KTORÝ PRÍDE NA VÁS, A BUDETE MI SVEDKAMI...“ Tento Ježišov výrok najjasnejšie ukazuje, o čo mu ide a čo zdôrazňuje, pretože moc nespočíva v poznaní alebo stanovení nejakého času, ale tak ako je napísané: „...PRIJMETE MOC SVÄTÉHO DUCHA, KTORÝ PRÍDE NA VÁS...“ Čo potrebujeme, je moc Ducha – vyzbrojenie Božou plnou mocou.

Je isté, že brat Branham prikladal roku 1977 zvláštny význam. Ide len o správnu súvislosť. Predtým, ako sa budem zaoberať odpoveďami na otázky, cítim, že mám pod vedením Ducha Božieho zdôrazniť verše 4–11 v 1. kapitole Skutkov apoštolov. Prosím všetkých, aby tieto slová, ktoré Ježiš vyslovil pred Svojim nanebovstúpením, vzali veľmi vážne. Po svojom vzkriesení sa Ježiš medzi Svojimi učeníkmi dokázal ako živý a dal im posledné príkazy. Vo verši 4 stojí: „A ZHROMAŽĎUJÚC SA S NIMI PRIKAZOVAL IM, ABY NEODCHÁDZALI Z JERUZALEMA, ALE ABY ČAKALI ZASEÚBENIE OTCOVO...“ To nebola nejaká dobre mienená rada, ale príkaz, pretože tam doslova stojí: „...PRIKAZOVAL IM, ABY NEODCHÁDZALI Z JERUZALEMA...“ Ježiš toto zaslúbenie potvrdil slovami: „JÁN KRSTIL VODOU, ALE VY BUDETE POKRSTENÍ SVÄTÝM DUCHOM UŽ O NIE MNOHO DNÍ.“ Učeníkom tak bol znázornené, aká plnosť na nich príde, keď budú pokrstení Duchom Svätým. Ich otázka vtedy znela: „PANE, ČI V TOMTO ČASE OBNOVÍŠ IZRAELOVI KRÁLOVSTVO?“ Ako Židia mali právo takú otázku položiť. Dnes by sme sa pýtali: „Pane nastane vzatie v tejto dobe?“

Ježišova odpoveď platí aj pre nás: „...NIE JE VAŠOU VECOU ZVEDIEŤ ČASY ALEBO JEDNOTLIVÉ DOBY...“ Pozdával sa učeníkom takýto druh odpovede? Ježiš na túto otázku neodpovedal ani jediným slovom. Tým je vlastne povedané viac ako dosť. Ako by sme na to hľadeli a o tom zmýšľali my? Aká by bol naša odozva dnes?

Ježiš zdôraznil to, čo učeníci potrebujú. Prejde ich otázku a vracia sa späť k Svojej vlastnej téme.

To mi pripadá veľkolepé. Ježiš sa nevenuje téme, ktorá mu bola navrhnutá. Nie, On vie, čo je potrebné. On zaslúbenie potvrdzuje slovami: „... ALE PRIJMETE MOC SVÄTÉHO DUCHA, KTORÝ PRÍDE NA VÁS...“ Týmito slovami, poslednými pred Jeho nanebovstúpením, pretože je doslova napísané: „A KEĎ TO PAVEDAL, ZDVIHNUTÝ BOL HORE, KÝM ONI HLADELI NA TO, A PODŇAL HO OBLAK A VZAL SPRED ICH OČÍ.“ V našej dobe kladie Ježiš dôraz na rovnaké zaslúbenie. Ak sa dnes spýtame: „Kedy bude vytrhnutie, alebo kedy zriadiš Svoje Kráľovstvo?“ ostane Jeho odpoveď rovnaká: „...NIE JE VAŠOU VECOU ZVEDIEŤ...“

Som pred tvárou Božou pevne presvedčený, že my, ako učeníci Pánovi, musíme vo svojom srdci uchovávať, zvažovať s riadiť sa všetkými Slovmi Ježiša. Nikto, kto chce byť vytrhnutý, nemôže ignorovať podmienky prípravy. Pán Ježiš kládol hlavný dôraz zrozumiteľne na zaslúbenie Otcovo, že obdržia moc Ducha Svätého, pretože len skrze moc Ducha môže byť uskutočnená vnútorná obnova, znovuzrodenie a príprava.

V ev. Lukáša 24:48–49 zdôrazňuje Ježiš toto zaslúbenie ešte raz slovami:

„A VY STE TOHO SVEDKAMI. A HĽA, JA POSIELAM ZASEÚBENIE SVOJHO OTCA NA VÁS, A VY BUĎTE V MESTE JERUZALEME, DOKIAL NEBUDETE ODIATI DO MOCI Z VÝSOSTI.“

Ľudia majú svoje teórie, Boh však má Svoj plán, ktorý On sám prakticky vykonáva uprostred Svojho ľudu. Tie isté podmienky, ktoré Ježiš položil vtedy, platia ešte dnes, Chceme zdôrazniť to, čo On zdôraznil a pozdvihnúť to, čo On pozdvihol. Ohľadom prijatia Ducha Svätého Peter povedal:

„LEBO VÁM PATRÍ TO ZASEÚBENIE A VAŠIM DEŤOM A VŠETkým NA ŠIROKO-ĎALEKO, KTORÝCH- A KOLKÝCHKOLVEK SI POVOLÁ PÁN, NÁŠ BOH.“

Bratia a sestry, to je Božie Slovo! Tu musí zaznieť výkrik zúfalstva! Tu musia modlitby stúpať hore k Bohu, pretože – to nech každý vie – Boh si stojí za Svojim Slovom. On stojí za Svojim zaslúbením. A my mu Jeho zaslúbenia smieme pripomínať. On je verný a dá viac ako sme schopní žiadať a vyprosiť. Už teraz mu za to smieme ďakovať!

Výroky brata Branhama ohľadom roka 1977

S Božou pomocou sa pokúšam opakovať, čo brat Branham povedal o roku 1977. Už v predchádzajúcom obežníku som poukázal na to, že nejde o stanovenie nejakého určitého roku, ale o našu prípravu na návrat Ježiša Krista. Na druhej strane práve tento rok brat Branham posunul do zorného poľa. Od 5. do 11. decembra 1960 hovoril o siedmich listoch zborom a potom neskôr ich podľa jeho príkazu spísal Dr. Lee Vayle ako knihu. Neostávalo mi nič iné, ako si vypočuť originálnu kázanie na audio páskach brata Branhama o siedmich listoch zborom. Nasledovné tri výroky týkajúce sa tejto témy sa tam nachádzajú:

1. V kázaní o liste Efezskému zboru podáva brat Branham pohľad na rozdelenie všetkých období. Doslova tu hovorí: *„Vek Laodicejskej cirkvi začal v roku 1906. Neviem kedy skončí, ale predpovedám, že to bude do roku 1977. Predpovedám (Pán mi to nepovedal). Predpovedám to na základe videnia, ktoré mi Pán pred rokmi ukázal.“*

2. V kázaní o liste Tyatirskému zboru povedal: *„...Potom som sa znova pozrel a uvidel som Spojené štáty rozbité na kusy. Nič neostalo. To bolo: Tak hovorí Pán. Potom som predpovedal sedem vecí, z ktorých sa päť už naplnilo. Povedal som, že mi bolo ukázané niečo ako dymiace pne stromov a rozbité skaly. Celé Spojené štáty tam ležali spustošené, kam som až mohol dovidieť. Potom som povedal: Vzhľadom k rýchlemu pokroku doby sa to stane niekedy medzi rokmi 1933 a 1977.“*

3. V kázaní o liste Laodicei povedal: *„Veríme, že Laodicejský cirkevný vek začal v roku 1906. Predpovedám, pamätajte si to! (hlavne vy, ktorí budete počúvať zvukový záznam), nehovorím, že to tak bude, len predpovedám, že to do roku 1977 skončí. Druhý príchod Kristov a vytrhnutie môžu nastať každú chvíľu. Môžem sa mýliť o rok, o 20 alebo 100 rokov. Neviem to, len to predpovedám.“*

Dal som si tú námahu a starostlivo som si vypočul zvukové záznamy a tak formulovaný výrok, ako sa nachádza v knihe Sedem cirkevných vekov na strane 345–346, som tam nenašiel. Tam stojí, že v roku 1977 začína Tisícročné kráľovstvo. Taký citát sa doslova na páskach nenachádza. Obrátil som sa na Dr. Lee Vayle za účelom vysvetlenia tejto veci. Vo svojej odpovedi zo 17. 1. 1972 k tomu on píše: *„Aj keď som volil slová, išlo mi len o to, aby som vyjadril to, čo od neho (brata Branhama) vyšlo.“*

Z troch výrokov, ktoré brat Branham o roku 1977 povedal vyplýva len, že tento cirkevný vek skončí a Spojené štáty budú zničené. Nemuselo by to však znamenať, že sa v tej dobe začína Tisícročné kráľovstvo.

Na základe skutočnosti, že brat Branham časť rok 1977 zdôrazňoval usudzujeme, že to bude veľmi významný rok. Pokiaľ sa jedná o návrat Ježiša Krista, veríme tomu, čo povedal podľa Písma: „*Druhý príchod Krista a vytrhnutie môže nastať každým okamihom.*“ Dúfam, že som týmto krátkym výkladom čitateľom poslúžil.

Správne stanovisko

Návrat Ježiša Krista patrí k základným učeniam Svätého Písma, preto v neho veríme. Sme Pánu veľmi vďační za zjavenie Jeho Slova a za naplnenie Jeho zaslúbení. Na základe znamení, ktoré dal sám Ježiš, poznávame podľa znamení doby, že stojíme bezprostredne pred opätovným príchodom Krista. V podobenstve o figovníku, ktorým je mienený izraelský národ, ktorý má byť znova zhromaždený a stať sa národom, čítame slová: „AMEN, HOVORÍM VÁM: TOTO POKOLENIE NEPOMINIE, DOKIAL SA TOTO VŠETKO NESTANE.“ Je úplne jasné, že žijeme v generácii, o ktorej Ježiš vtedy hovoril. Figovník je v rozkvetení a veriaci pozdvihujú svoje hlavy, pretože vedia, že sa ich vykúpenie priblížilo. Správny postoj detí Božích v tejto dobe môže byť len v tom, že budú denne pripravení, na stretnutie s Pánom. V ev. Matúša 25 dáva Pán Ježiš pokyn: „VŤEDY BUDE PODOBNÉ NEBESKÉ KRÁLOVSTVO DESIATIM PANNÁM, KTORÉ VZALI SVOJE LAMPY A VYŠLI V ÚSTRETY ŽENÍCHOVI.“ Takže tí vpravde veriaci nebudú nečakane prekvapení. Oni počujú volanie, povstávajú, ozdobujú svoje lampy, naplňujú svoje nádoby olejom a idú v ústrety Ženíchovi. Znie to tak podivuhodne: „... KTORÉ BOLI HOTOVÉ, VOŠLI S NÍM NA SVADBU (nem.preklad – „NA SVADOBNÚ VEČERU“)..." Aby bolo Písmo naplnené, musia byť medzi veriacimi aj takí, ktorí povedia: „MÔJ PÁN EŠTE DLHO NEPRÍDE.“ To sú ľudia, ktorí tiež hovoria o návrate Ježiša Krista, ale nepochopili, že stojí bezprostredne pred nami. Sme na seba prevolávať Slovo, ktoré už vtedy na veriacich prevolával Pavol: „MARANATHA!“, čo znamená: „PÁN PRÍDE!“ Hľa Ženich prichádza, vyjdite mu v ústrety.

Amen, príd' PANE JEŽIŠU.

Z príkazu BOŽIEHO pôsobiaci

Bro. Frank